

Franckesche Stiftungen zu Halle

Pauli Manutii Epistolarum Libri XII

Manuzio, Paolo

Lipsiæ, Apud Johann. Herebord. Klosium, Anno 1707.

VD18 11417161

Epist. II. ex Epistolis Clarorum virorum p. 82. ed. Colon. A. 1582.
Benedictus Rhambertum Paulo Manutio S.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-198567

Juris Civilis Catus, Cananius verò medendi arsus
 haud imperiti viri. Familiæ item gubernator, quiq;
 à secretis est, horam illam non vident, quâ te fra-
 ternè amplexentur. Extrâ autem familiam ve-
 stram Pigna & Riccius pro tuo adventu etiam vota
 faciunt, quibus tu, contrâ item qui te, postea per-
 amicè perfruentur. Sylvius Antonianus nobis ac-
 cedit, mirificus adolescens, qui de unâquaque re,
 quæ ei subito proposita sit ad dicendum, Ethrusco
 versu, idq; ad lyram, optime canit. Sed hoc ad vulgi
 aures. Tuis autem doctissimis in Latinis etiam non
 minus satisfaciet, qui tui videndi summo exardet
 desiderio. Vale. Ferrariæ. VI. Cal. Dec. M.D.LVI.
 *Respondit Manutius lib. II. Epist. 5, Vera narras.

Epist. II.

ex Epistolis Clarorum virorum p. 82. ed. Colon. A. 1582.

**BENEDICTUS RHAMBERTUS
 PAULO MANUTIO S.**

*Respondet Manutio ad lib. II. Epist. II. Suadebam,
 ut exires. Promittit, se consilium ejus in sua in valetu-
 dine secuturum: cur tamen ad hilaritatem dare se non
 possit, causas exponit: de cetero meliora sperat.*

Ego verò & eò à vobis animo discessi, ut hic non
 aliter viverem, quàm in urbe consueveram, &
 quoniam idem à te probari intelligo, seqvar consili-
 um tuum, quod non ab amore modò profectum est,
 quò me mirificè prosequeris, sed etiam ab eo usu,
 qui te quondam istiusmodi penè morbo laboran-
 tem à corporis imbecillitare ad integram valetudi-
 nem

nam

nem perduxit. Itaq; invitatu etiam tuo consuetudinem parcè moderateqve vivendi meam tenebo, quotidieqve, ut præcipis, exercitatione modicâ utar: atq; in eo mihi fatis, ut in malis, lucri fecisse videbor, qvòd ex istâ medicorum, quasi lanionum, turbâ vivus effugerim. At inqvis, nihil agis, nisi jucundè vivas. O mi Manuti, qvàm tu mihi omnium hominum cātilenam recinis? & quis est, oro te, qui non idem præcipiat? Facilè cum valemus, omnes recta consilia ægrotis damus. Eqvidem cum ex longa capitis imbecillitate perpetuò laborem cumq; semper aliquis in stomachum, qvia langvens ac putidus est, incurset dolor, qvî possum esse non tristis? Vel qvia est, qvòd doleat, vel qvia earum rerum careo delectatione, qvibus abundant alii. Otio fruor inertissimo, sine libris, ab omnibus negotiis non voluntate liber, sed odiosa necessitate coactus: quin etiam, qvo homini gravius accidere nihil potest, à mente ita deseror interdum, ut nec audire diutiùs loquentem qvempiam; nec ego alioqvi alios pro voluntate, nec planè ad ullas meas cogitationes aciem ingenii possim intendere. Qvòd verum esse, si qvantum hæc literæ hallucinentur, advertes. Facilè cognosces. Hic tamen tu me ad animi tranquillitatem atq; etiam hilaritatem vocas. At vide, qvi sim. Ego, si perpetuam corporis invaletudinem moderate ferre, qvin etiam mortè ipsam, veluti Tantalò Saxum capiti meo semper impendentem sine ullâ trepidatione conspicerè, non modò tranquillè, sed etiam fortis animi est, tranquillissime vivo. Sed istam hilaritatem, qvæ verbo magis, qvàm

re per-

re percipi potest, nunquam degustavi, neq; ulla mihi spes ostenditur fore, ut ad eam aliquando perveniam. Non enim ego, ut multi, voluptatem aliquam possum à ludis & à lasciviâ petere, quam statim pœnitentiæ dolor consequitur; nec in ambitione aut copiis jucunditatem animi reponere, quas quidam ut consequantur, insaniunt, & affectus ne amittant, semper reformidant. Vellem ut Deus, cui visum est in tam viridi planeq; florenti ætate mihi corporis vires adimere, unum hoc mihi largiretur, ut animus meus ab omni aliâ cura solutus ac liber in illius unius amore conquiesceret: tunc ego quidem non modo jucundè, sed planè etiam feliciter in perdita mea, propeqve desperata valetudine viverem, omniumqve fortunas faciliè superarem. Quod mihi ut aliquando contingat, non despero: interim viam meditor, quæ munitissima sit, & maximè certa. Ad quam tu inveniendam, si quod artificium tenes, doce me. Dedi satis Reip. dedi privatis occupationibus, & amicorum temporibus satis: corporis quoqve curationibus tantum dedi, quantum humanâ ratione provideri atqve consilio potuit, neqve quò minus convaluerim. ulla mea culpa contractum est. Omnia sensi esse falsa in spe atqve fallaci posita. Igitur à Deo petenda salus & quies est. Ad quæm, ô mi Manuti, quid est, cur nos non omni festinatione properemus? Vale

III. Cal. Octob. M. D. XLIV. ex Rosario meo.

Ddd

Epist.